

**קוד רפואי – התנועה האולימפית
בתוקף החל מ-31 למרץ 2016**

תוכן עניינים

3.....	מבוא
4.....	פרק א' - יחסים בין ספורטאים וספקי שירותי בריאות
4.....	1.1 עקרונות כלליים
4.....	1.2 מידע
4.....	1.3 הסכמה
5.....	1.4 סודיות ופרטיות
5.....	1.5 טיפול וריפוי
6.....	1.6 ספקי שרותי בריאות
8.....	פרק ב' - הגנה וקידום בריאות הספורטאים במהלך אימון ותחרות
8.....	2.1 עקרונות כלליים
8.....	2.2 כשירות לעסוק בספורט
9.....	2.3 תמיכה רפואית בתחרויות ספורט
10.....	פרק ג' - אימוץ, ציות וניטור
10.....	3.1 אימוץ
10.....	3.2 ציות
10.....	3.3 ניטור
11.....	פרק ד' - היקף, כניסה לתוקף ותיקונים
11.....	4.1 היקף
11.....	4.2 כניסה לתוקף
11.....	4.3 תיקונים

מבוא

"עקרונות אולימפיים בסיסיים"

1. הרוח האולימפית (olympism) היא פילוסופיית חיים, המוקירה ומשלבת שלמות מאוזנת של איכויות הגוף, הרצון והדעת. באמצעות שילוב של ספורט, תרבות וחינוך, הרוח האולימפית שואפת ליצור דרך חיים המבוססת על האושר שבמאמץ, הערך החינוכי של דוגמה טובה, אחריות חברתית וכבוד לעקרונות אתיים בסיסיים ואוניברסליים.
2. המטרה של הרוח האולימפית היא שימוש בספורט לשרות ההתפתחות ההרמונית של האנושות, במטרה לקדם חברה שלווה העוסקת בשימור הכבוד האנושי".

האמנה האולימפית, מהדורת אוגוסט 2015

1. לשם הגשמת משימתה, התנועה האולימפית מעודדת את כל בעלי העניין לנקוט באמצעים על מנת לוודא כי העיסוק בספורט הינו תוך צמצום הסיכון לבריאותם של האתלטים, ותוך מתן כבוד למשחק הוגן ואתיקה ספורטיבית. למטרה זו, התנועה האולימפית מעודדת את האמצעים הנדרשים על מנת להגן על בריאותם של המשתתפים תוך צמצום הסיכונים לפגיעה גופנית, לתחלואה ולנזק נפשי. בנוסף, היא מעודדת אמצעים להגנה על הספורטאים ביחסיהם עם רופאים וספקי שרותי בריאות אחרים.
2. מטרה מרכזית זו, של שמירת בריאות הספורטאים*, מחייבת חינוך המשכי המבוסס על ערכים אתיים של ספורט ועל ההכרה בדבר אחריותו של כל אדם להגנה על בריאותו ובריאותם של אחרים.
3. הקוד הרפואי של התנועה האולימפית ("הקוד") מכיר בעליונותה של בריאות הספורטאים, ומחייב נוהגים רפואיים מיטביים במתן טיפול רפואי לספורטאים, תוך הגנה על זכויותיהם כמטופלים. הוא משקף את העקרונות המעוגנים בקודים אתיים בינלאומיים של אתיקה רפואית. הקוד תומך ומעודד אימוץ אמצעים ספציפיים להשגת מטרות אלה, מכיר בעקרונות של "משחק הוגן" (fair play) ואתיקה בספורט, ומכיל את עקרונות הקוד העולמי נגד סימום בספורט.
4. הקוד חל על המשחקים האולימפיים, והוא בעל פוטנציאל תחולה לכל ספורט, בין אם במהלך אימון או בתחרות, לרבות אליפויות של התאחדויות ותחרויות החוסות תחת חסותו או בתמיכתו של הוועד האולימפי הבינלאומי (IOC).

*המסמך כתוב בלשון זכר לשם רציפות הקריאה; הכוונה היא כמובן לשני המינים, אלא אם צוין אחרת

פרק א' - יחסים בין ספורטאים וספקי שירותי בריאות

1.1 עקרונות כלליים

- 1.1.1 במסגרת יחסיהם עם רופאים וספקי שירותי בריאות, ספורטאים נהנים מזכויות יסוד הזרות לכל יתר המטופלים, בפרט בדבר:
- א. כבוד-האדם שלהם
  - ב. שלמותם הגופנית ורווחתם הנפשית
  - ג. הגנה על בריאותם וביטחונם
  - ד. הגדרתם העצמית; ו-
  - ה. זכותם לפרטיות ולסודיות.
- 1.1.2 חובה על היחסים בין ספורטאים, רופאים אישי, רופא הקבוצה וספקי שירותי בריאות אחרים להיות מוגנים וכפופים לכבוד הדדי. בריאותם ורווחתם של ספורטאים גוברים על שיקולים תחרותיים, כלכליים, משפטיים או פוליטיים אחרים. אלא אם נכתב אחרת, 'ספקי שירותי הבריאות' כוללים רופאים (כגון רופא אישי, רופא קבוצתי או רופא הארוע), אחיות, פיזיותרפיסטים, רופאי שיניים, דיאטנים ופאראמדיקים.

1.2 מידע

- 1.2.1 ספורטאים חייבים לקבל מידע, באופן ברור וראוי, בדבר מצב בריאותם ונוכחות אבחנות כלשהן; אמצעים למניעה; התערבות רפואית מוצעת כולל הסיכונים והיתרונות של כל התערבות; חלופות להתערבות המוצעת, כולל ההשלכות של אי-טיפול על בריאותם ושובם לאימוני ספורט; וכן, התקדמות תהליך הטיפול והשיקום והפרוגנוזה הסופית.

1.3 הסכמה

- 1.3.1 הסכמה מודעת ומרצון של הספורטאים נדרשת לכל התערבות רפואית שהיא.
- 1.3.2 ספורטאים רשאים לסרב או להפסיק התערבות רפואית. יש להסביר היטב את ההשלכות של החלטה מעין זו על ידי הרופא המטפל או ספק השירות הרפואי המטפל.
- 1.3.3 יש לעודד ספורטאים למנות אדם שיוכל לפעול בעבורם במקרה של אי-כשירות (incapacity), כמוגדר בחקיקה הלאומית. בנוסף, הם רשאים גם להגדיר בכתב את הדרך בה הם רוצים שיטפלו בהם ולתת כל הוראה אחרת שיראו לנכון.
- 1.3.4 פרט למצבי חירום, כאשר ספורטאים אינם יכולים להסכים באופן אישי להתערבות רפואית, אישור יידרש מהנציג המשפטי או האדם שנקבע על ידי הספורטאי למטרה זו, לאחר שיקבלו את המידע הדרוש. יש תמיד לקחת בחשבון ככל האפשר את רצונותיו של הספורטאי, בין אם קטין או בגיר, גם כאשר הנציג המשפטי נדרש להעניק את האישור.
- 1.3.5 נדרשת הסכמה של הספורטאים לאיסוף, שימור, ניתוח ושימוש בדגימה ביולוגית כלשהי. הסכמה נדרשת גם טרם תהליך אנונימיזציה של דגימה ביולוגית לשם מחקר או מטרה אחרת.

1.4 סודיות ופרטיות

- 1.4.1 כל מידע בדבר מצבו הבריאותי של הספורטאי- אבחון, פרוגנוזה, טיפול, אמצעי שיקום וכל מידע אישי אחר, חייב להישמר בסודיות. יש לכבד כל חקיקה בנוגע לסודיות ואבטחת מידע רפואי אישי.
- 1.4.2 מידע חסוי לגבי בריאותם של ספורטאים ייחשף רק הם נותנים את הסכמתם המפורשת לכך, או אם הדבר מותר בחוק במפורש. כשמוסבר לספורטאים שלשם טיפול רפואי בהם המידע משותף עם ספקי שירותי בריאות אחרים, ניתן להניח את הסכמתם. הספורטאים יכולים לבטל הסכמתם לשיתוף מידע רפואי עם ספקי בריאות המעורבים בטיפול בהם בכל זמן. יש להסביר היטב את ההשלכות של מניעת מידע רפואי מספקי בריאות המעורבים בטיפול בהם.
- 1.4.3 חובה להגן על כל הנתונים הרפואיים המזהים של הספורטאים. באופן רגיל, ההגנה על הנתונים תתאים לאופן אחסון הנתונים. בדומה לכך, חובה להגן על דגימות ביולוגיות אשר מהן ניתן לדלות נתונים מזהים בפני גילוי לא נאות.
- 1.4.4 לספורטאים ישנה זכות לגשת ולהעתיק את מלוא הרשומות הרפואיות שלהם.
- 1.4.5 לספורטאים ישנה הזכות לדרוש תיקון של נתונים רפואיים שגויים כלשהם בתיקים שלהם.
- 1.4.6 חדירה לחיים הפרטיים של ספורטאי מותרת רק בהסכמתו ואם נדרשת לאבחון, טיפול וריפוי, או אם מותרת על פי חוק, או בהתאם להוראות הקוד העולמי נגד שימוש בסמים.
- 1.4.7 על כל התערבות רפואית לכבד פרטיות. המשמעות היא כי התערבות רפואית תתבצע רק בנוכחות אלה הדרושים להתערבות, אלא אם כן הספורטאי מסכים או מבקש במפורש אחרת.

1.5 טיפול וריפוי

- 1.5.1 ספורטאים חייבים לקבל טיפול רפואי המתאים לצרכיהם, כולל פעילויות שמטרתן קידום בריאות, טיפול מניעתי, וטיפול ואמצעי שיקום. על השירותים להיות זמינים בכל עת ונגישים לכל הספורטאים באופן שוויוני ללא אפליה, ובהתאם למשאבים הכספיים, האנושיים והחומריים הקיימים לצורך זה במערכת הרפואית הרלוונטית.
- 1.5.2 הספורטאים חייבים לקבל טיפול איכותי הן מבחינת סטנדרטים טכניים גבוהים, הן מבחינת רפואה-מבוססת עדויות, והן מבחינת גישה מקצועית ומכובדת של ספקי שירותי בריאות. דבר זה יבטיח המשכיות הטיפול ושיתוף פעולה בין כל ספקי שירותי הבריאות והמוסדות או הארגונים המעורבים בטיפול, אבחון וריפוי הספורטאים.
- 1.5.3 במהלך אימונים ותחרויות בחו"ל, זכותם של הספורטאים לזכות בטיפול הרפואי הנדרש, שיינתן - אם מתאפשר - על ידי הרופא האישי של הספורטאים או רופא הקבוצה.
- 1.5.4 לספורטאים יש את הזכות לבחור ולהחליף את הרופא האישי שלהם, ספק שירותי הבריאות או המוסד המטפל, בתנאי שהדבר תואם לתפקודה של מערכת הבריאות הרלוונטית. יש להם את הזכות לדרוש חוות דעת רפואית שניה.

- 1.5.5 לספורטאים שמורה הזכות לזכות ביחס מכבד בהתאם לתרבות, למסורת ולערכים שלהם. ככל שהדבר אפשרי, יש לאפשר להם לקבל תמיכת משפחה, קרובים וחברים, כמו גם תמיכה רוחנית.
- 1.5.6 לספורטאים שמורה הזכות להקלת סבל בהתאם לנהלים מבוססי-עדויות. טיפולים בעלי אפקט שיכור, המאפשרים לספורטאי לעסוק בספורט בזמן פציעה או מחלה, יבוצעו רק לאחר שיקול זהיר של הסיכונים הנלווים והתייעצות מתאימה עם הספורטאי וספקי שירותי בריאות אחרים. כאשר קיים סיכון חמור ארוך טווח לבריאותו של הספורטאי, אין לתת טיפול מסוג זה.
- 1.6 ספקי שרותי בריאות**
- 1.6.1 אותם עקרונות אתיים החלים ברפואה, חלים באופן זהה בתחום רפואת הספורט. החובות העיקריים של רופאים וספקי שרותי בריאות אחרים בתחום הספורט כוללים:
א. המנעות מגרימת נזק
ב. הצבת בריאותם של הספורטאים בעדיפות
- 1.6.2 ספקי שרותי בריאות המטפלים בספורטאים יהיו בעלי ההשכלה, ההכשרה והנסייון הנדרשים ברפואת ספורט, וישמרו את הידע והמיומנויות שלהם מעודכנים דרך התפתחות מקצועית מתמשכת. עליהם להבין את הדרישות הפיזיות, הנפשיות והרגשיות העומדות בפני ספורטאים במהלך אימונים ותחרויות, ואת הנסיבות והלחצים הייחודיים לסביבה הספורטיבית.
- 1.6.3 ספקי שרותי בריאות לספורטאים חייבים לפעול בהתאם לידע הרפואי העדכני ביותר. כל מטפל, כשניתן, ישקף רפואה מבוססת-עדויות. חובה עליהם לסרב לבצע כל התערבות שאינה נדרשת מבחינה רפואית, אפילו לבקשת הספורטאי, המלווים שלו או ספק שירותי בריאות אחר. ספקי שירותי בריאות חייבים לסרב למתן אישור רפואי כוזב בדבר כושרו של ספורטאי להשתתף באימונים או בתחרות.
- 1.6.4 כאשר בריאותם של ספורטאים נמצאת בסיכון מוגבר עקב מצב רפואי, חייבים ספקי שרותי הבריאות להתריע בפניהם בהתאם. כאשר הסיכון חמור, הם חייבים להניא בתקיפות את הספורטאי מלהמשיך באימונים או בתחרות, כולל, אם נדרש, לספק תעודה רפואית המעידה על חוסר כשירות. כאשר קיים סיכון לצדדים שלישיים (שחקנים מאותה קבוצה, יריבים, משפחה, הציבור וכדומה), על ספקי שירותי הבריאות לידע את האנשים המוסמכים או הרשויות, גם בניגוד לרצונם של הספורטאים, בדבר אי-הכושר שלהם להשתתף באימון או בתחרות, בכפוף לחקיקה החלה.
- 1.6.5 ספקי שרותי הבריאות חייבים להתנגד לכל ספורט או פעילות גופנית שאינה מתאימה לשלב גדילה, התפתחות, מצב בריאות כללי ורמת ההכשרה של ילדים. חקיקה לאומית רלבנטית הדורשת מספקי שירותי הבריאות לדווח על מצבים בהם ילד נמצא בסיכון, חייבת להיות מובנת לרופאי ספורט שחייבים לפעול בהתאם. בייעוץ לגבי רמת אימון או תחרות, עליהם לפעול לטובת בריאותם של הילדים, ללא קשר לכל עניין או לחצים אחרים מצד המלווים (לדוגמה: המאמן, הנהלה, משפחה וכדומה) או ספורטאים אחרים.

- 1.6.6 ספקי שרותי בריאות יצהירו כאשר הם פועלים מטעם צד שלישי (לדוגמה: מועדון, התאחדות, מארגן תחרות, ועד אולימפי לאומי וכדומה). הם חייבים להסביר באופן אישי לספורטאים את הסיבות לבדיקה ואת חשיבות תוצאותיה, בנוסף לסוג המידע שסופק לצדדים שלישיים. רופאו של הספורטאי יעודכן כאשר יתרחשו התערבויות כאלו.
- 1.6.7 ישנם מצבים מיוחדים בהם ספקי שרותי הבריאות פועלים מטעם צד שלישי, על מנת להעריך כושר לעסוק בספורט (או להצטרף למועדון או להשתתף בתחרות). במצבים אלו, ספק שירותי הבריאות יגביל את המידע המועבר למידע ההכרחי והחיוני בלבד. בעקרון, עליהם לציין רק את כושרו או אי-כושרו של ספורטאי מלהשתתף באימון או בתחרות. בהסכמת הספורטאי, ספקי שרותי הבריאות רשאים לספק מידע אחר בנוגע להשתתפותו של ספורטאי בספורט, באופן המתאים למצב בריאותו.
- 1.6.8 באתרי ארועי ספורט, ההחלטה אם הספורטאי שנפגע רשאי להמשיך או לשוב לתחרות היא באחריות רופא הקבוצה או התחרות בהתאם לחוקי התחרות. בכל עת, העדיפות העליונה חייבת להיות שימור בריאותם ובטיחותם של הספורטאים. על ההחלטה לא להיות מושפעת מתוצאות התחרות.
- 1.6.9 ספורטאים פצועים חייבים לקבל גישה להמשך מעקב רפואי, ובמקרה הצורך על ידי טיפול מתמקצע.

פרק ב' - הגנה וקידום בריאות הספורטאים במהלך אימון ותחרות

2.1 עקרונות כלליים

- 2.1.1 התנאים והסביבה של האימון והתחרות חייבים לתמוך בבריאותם הגופנית ורווחתם הנפשית של הספורטאים. בכל סביבה, הדאגה לבטיחותם ורווחתם של הספורטאים תהיה בעדיפות עליונה. יש למזער את סיכוני הפציעה והתחלואה, וספקי שירותי בריאות צריכים להיות מעורבים בהבטחת בטיחותם של התנאים והסביבה באימון ובתחרות.
- יש לשים לב במיוחד להגנת ספורטאים מלחצים המופעלים עליהם מצד המלווים (לדוגמה: מאמן, הנהלה, משפחה וכדומה) וספורטאים אחרים, על מנת להבטיח שהספורטאים יוכלו לקבל החלטות מושכלות באופן מלא, תוך התייחסות לסיכונים הקשורים באימונים או תחרויות בנוכחות פציעה או מחלה מאובחנת.
- 2.1.2 יש להגדיר וליישם דרישות בטיחות מינימליות בכל ענף ספורט, במטרה להגן על בריאותם של המשתתפים והציבור במהלך אימון ותחרות. יש לפתח ולהחיל כללים ספציפיים בהתאם לספורט ורמת התחרות בנושא אתרי קיום התחרויות, תנאי סביבה מתאימים, ציוד ספורט המורשה או אסור, ותוכניות האימונים והתחרות. יש לזהות ולכבד את הצרכים הספציפיים של כל קבוצת ספורטאים.
- 2.1.3 כל שינוי לחוקי ענפי ספורט אשר בעלי השלכה משמעותית על בריאותם ורווחתם של ספורטאים צריך להיות מבוסס-עדויות, ולהגזר ממחקרי עוקבה שכללו ניטור אחר פציעה/תחלואה או מחקר אחר.
- 2.1.4 לטובת כל הנוגעים בדבר, יש לפרסם את האמצעים להגנה על בריאות הספורטאים, לצמצום סיכוני הפציעה ונזקים נפשיים.
- 2.1.5 כל החתומים על הקוד צריכים להכיר באחריותם לגירוי וקידום מחקר בתחומי רפואת הספורט ומדעי הספורט. מחקרים אלו יבוצעו בהתאם לעקרונות המוכרים בדבר אתיקה במחקר, ובפרט הצהרת הלסינקי שאומצה על ידי ההתאחדות הרפואית העולמית (תיקון אחרון- פורטלזה, ברזיל, 2013) והדין החל. כל החתומים על הקוד ועובדי מקצועות הבריאות העובדים עבורם נושאים באחריות לאיסוף ועיבוד של נתוני פציעה ותחלואה, לשם הערכת הסיכונים ומדידת יעילותן של תכניות מניעה.
- 2.1.6 אין להשהות פרסום בדבר התקדמויות ברפואת הספורט ומדעי הספורט, ויש לפרסמן באופן נרחב.

2.2 כשירות לעסוק בספורט

- 2.2.1 אלא אם קיימים סימפטומים, רקע פתולוגי ידוע או היסטוריה רפואית משפחתית משמעותית, העיסוק בספורט לכל אדם בדרך כלל אינו דורש הערכה בריאותית. ההמלצה שספורטאי יעבור בדיקה מסוג זה הינה באחריות רופאו האישי. במספר ענפי ספורט מסוימים, יתכן שתומלץ הערכה בריאותית.
- 2.2.2 בספורט תחרותי, ספורטאים עשויים להידרש להציג אישור רפואי המאשר כי לא קיימת התווית-נגד נראית לעין להשתתפות בספורט. על מבחן הכשירות להתבסס על הידע הרפואי המוכר העדכני ביותר ולהתבצע על ידי רופא בעל הכשרה מתאימה. לספורטאים ברמה גבוהה בדיקה כזו היא מומלצת, וחייבת להתבצע באחריות רופא בעל הכשרה מיוחדת.

2.2.3 יש לידע את הספורטאים לגבי מי יקבל את תוצאות הבדיקה הרפואית, ולגבי ההשלכות האפשריות של ממצאים כלשהם לגבי השתתפות (אם ימצאו). יש לקבל הסכמה מודעת מהספורטאים, אשר יכולים לבטלה בכל עת.

2.2.4 בדיקה גנטית כלשהי המיועדת לאמידת יכולת מסוימת של אדם לעסוק בספורט, מהווה הערכה רפואית שיש לבצע אך ורק תחת אחריותו של רופא בעל הכשרה מיוחדת, ועם אותן הגנות ותנאים של הערכה רפואית טרום-השתתפות.

2.3 תמיכה רפואית בתחרויות ספורט

2.3.1 בכל ענף ספורט חובה לקבוע את ההנחיות המתאימות בדבר התמיכה הרפואית הנדרשת, בהתאם לאופי פעילויות הספורט ולרמת התחרות, הנדרשים להבטיח את בטיחות התחרות והמתחרים.

הנחיות אלה מתייחסות - אך לא מוגבלות - לנקודות הבאות:

- הרמה וההיקף של הטיפול הרפואי שיש לספק לאתרי אימונים ותחרויות;
- המשאבים, המתקנים, הציוד והשירותים הדרושים (אספקה, אתר, רכבים וכו');
- פיתוח תכנית חירום הספציפית לספורט ולאחר, כולל פרוטוקולים ונהלים לפינוי של מתחרים עם פציעה או תחלואה חמורה, וכן אספקת שירותי רפואת חירום לצופים;
- יידוע הקבוצות, המאמנים והמתחרים לגבי התהליכים והנהלים המקומיים, בסביבות אימונים ותחרות;
- מערכת התקשורת בין ובתוך שירותי התמיכה הרפואית, המארגנים ורשויות הבריאות הרלוונטיות ומתקני הרפואה המקומיים והאזוריים.

פרק ג' - אימוץ, ציות וניטור

3.1 אימוץ

- 3.1.1 הקוד נועד להנחות את הפעילויות הרפואיות הרלוונטיות של כל חברי התנועה האולימפית, ובעיקר הוועד האולימפי הבינלאומי, פדרציות ספורט בינלאומיות וועדים אולימפיים לאומיים, וכן התאחדויות ספורט לאומיות וגופי שליטה.
- 3.1.2 הקוד מאומץ קודם כל על ידי הוועד האולימפי הבינלאומי וישים למשחקים האולימפיים ולמשחקים האולימפיים לנוער. כל חבר בתנועה האולימפית יכול לאמץ את הקוד. הוא יאמץ בהתאם לסדרי הדין שלו. כל חותם קובע את מועד תחולת הקוד ומיידע את הוועד האולימפי הבינלאומי.
- 3.1.3 הוועד האולימפי הבינלאומי שומר את רשימת החותמים אשר זמינה לציבור.

3.2 ציות

- 3.2.1 החותמים יישמו את הוראות הקוד החלות באמצעות מדיניות, חוקים, כללים או תקנות בהתאם לתחומי האחריות של כל אחד מהם. הם מתחייבים לפרסם את עקרונות והוראות הקוד ברבים, באמצעים אקטיביים מתאימים. לשם כך, הם ישתפו פעולה באופן הדוק עם הרופאים הרלוונטיים וספקי שרותי הבריאות, אגודות והרשויות המוסמכות.
- 3.2.2 החותמים מעודדים את, ומצפים מהרופאים ויתר ספקי שירותי הבריאות המטפלים בספורטאים בתחומי אחריותם, לפעול על פי קוד זה. צריכות להיות תוצאות משמעותיות בתחום שיפוטו של החותם לכל מי שאינו מציית לקוד, כגון שלילת אקרדיטציה, סילוק מקבוצה, ודיווח על התנהגות אשר מפרה את הקוד לרשות הבריאות הלאומית הרלוונטית. כל חותם יגדיר גוף אחראי אשר אליו תדווח כל הפרה של הקוד, אשר יקבע האם אכן בוצעה הפרה של הקוד.
- 3.2.3 מחוייבותם של הרופאים וספקי שרותי הבריאות האחרים לציית לחוקים האתיים והמקצועיים נותרת, בנוסף להוראות קוד הרלוונטיים. במקרה של חוסר התאמה, תקנה המקנה את ההגנה המירבית לבריאותם, זכויותיהם והאינטרסים של הספורטאים, היא שתגבר.

3.3 ניטור

- 3.3.1 הוועדה הרפואית של הוועד האולימפי הבינלאומי מפקחת על יישום הקוד ומקבלת משוב בנוגע אליו. כמו כן, הוועדה אחראית לניטור שינויים בתחום האתיקה, הפרקטיקה הרפואית הטובה ביותר והצעת התאמות לקוד.
- 3.3.2 הוועדה הרפואית של הוועד האולימפי הבינלאומי רשאית להוציא המלצות ומודלים בדבר שיטות עבודה מומלצות, במטרה להקל על יישום הקוד.

פרק ד' - היקף, כניסה לתוקף ותיקונים

- 4.1 היקף**
- 4.1.1 הקוד חל על כל המשתתפים בפעילויות ספורט הנשלטות על ידי כל אחד מהחותמים, במסגרת תחרות ומחוץ למסגרת תחרות.
- 4.1.2 החותמים חופשיים להעניק הגנה רחבה יותר לספורטאים.
- 4.1.3 הקוד חל מבלי לפגוע בדרישות הרגולטוריות הלאומיות והבינלאומיות, האתיות והמשפטיות אשר עשויות להיות מועילות יותר להגנה על בריאותם, זכויותיהם והאינטרסים של הספורטאים.
- 4.2 כניסה לתוקף**
- 4.2.1 מבחינת הוועד האולימפי הבינלאומי, הקוד נכנס לתוקף בתאריך 31 למרץ 2016. הקוד חל בדבר כל המשחקים האולימפיים, החל מהמשחקים האולימפיים בריו 2016.
- 4.2.2 החותמים רשאים לחזור בהם מקבלת הקוד, לאחר מתן הודעה בכתב לוועד האולימפי הבינלאומי בדבר כוונתם לעשות כן, בטווח של 6 חודשים.
- 4.3 תיקונים**
- 4.3.1 ספורטאים, החותמים וחברים אחרים בתנועה האולימפית מוזמנים לקחת חלק בשיפור ושינוי הקוד. הם רשאים להציע תיקונים.
- 4.3.2 בהתאם להמלצת הוועדה הרפואית של הוועד האולימפי הבינלאומי, הוועד ייזום הצעות לתיקון הקוד ויודא תהליך שיכלול התייעצות, הן על מנת לקבל ולהגיב להמלצות, והן על מנת להקל על סקירה ומשוב מספורטאים, מחותמים ומחברי התנועה האולימפית בדבר התיקונים המוצעים.
- 4.3.3 לאחר התייעצות הולמת, תיקונים לקוד יאושרו על ידי מועצת המנהלים של הוועד האולימפי הבינלאומי. אלא אם כן נקבע אחרת, התיקונים ייכנסו לתוקף שלושה חודשים לאחר אישור מסוג זה.
- 15.4 על כל אחד מהחותמים לאמץ את התיקונים שאושרו על ידי מועצת המנהלים של הוועד האולימפי הבינלאומי תוך שנה מיום ההודעה בדבר תיקונים מסוג זה. אם לא יעשו כן, החותם לא יוכל עוד לטעון שהוא פועל בהתאם לקוד.

אומץ על ידי מועצת המנהלים של הוועד האולימפי הבינלאומי בלוצאן, 3 במרץ 2016
עדכון ממדורת 2009 העברית: פרופ' גל דובנוב-רז, יו"ר הוועדה הרפואית, ועו"ד גיל עטר,
היועץ המשפטי, הוועד האולימפי בישראל, 2017